

بررسی عوامل مؤثر در شکل‌گیری وفاق اجتماعی در بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال

* اقباله عزیزخانی

کد مقاله: ۴۰۷

چکیده

روشن پژوهش: نوع تحقیق پیمایشی همبستگی بوده است و برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه که پس از تعریف و انتخاب معرفهای مناسب برای هر یک از متغیرها، در قالب گوییده‌ها و سوالهایی که بر مبنای مقیاس طیف لیکرت تنظیم شده است و مورد استفاده قرار گرفته است. شیوه‌ی نمونه‌گیری خوشای می‌باشد به دلیل ناهمگونی جامعه‌ی آماری مناسب‌ترین روش می‌باشد. حجم نمونه انتخابی ۲۶۸ نفر است که از جامعه‌ی آماری به تعداد ۲۷۰۰ نفر از میان دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال در سال تحصیلی ۱۳۹۷ گزینش شده‌اند. در این پژوهش واجد تحلیل فرد می‌باشد.

یافته‌ها و نتایج پژوهش: نتایج به دست آمده در پژوهش حاضر نشان می‌دهد که بین متغیرهای زمینه‌ای مثل سن و جنس و هم‌چنین متغیر امنیت اجتماعی با میزان وفاق اجتماعی رابطه‌ای وجود ندارد، بین متغیر تعاملات اجتماعی و متغیر رسانه‌های جمعی با میزان وفاق اجتماعی رابطه‌ی معنادار و مستقیم وجود دارد، در میان مجموع متغیرها در مدل رگرسیونی چهار متغیر امنیت، سن، ارتباطات و تعامل توائیسته است درصد از میزان وفاق اجتماعی را در بین نمونه‌های آماری تبیین کند و مابقی متغیرها از مدل خارج شده است.

پیشنهادها: همه‌ی عواملی که باعث بالارفتن سطح مشارکت و تعاملات اجتماعی افراد می‌شود می‌بایستی تقویت شود و با ایجاد آگاهی در زمینه‌ی اقوام و ملل گوناگون هرگونه پیش‌داوری‌هایی را که باعث اختلاف می‌شود، از بین برد، با تقویت شبکه‌های محلی و رسانه‌های جمعی خودباوری جوانان را تقویت کرد.

وازگان کلیدی: وفاق اجتماعی، امنیت اجتماعی، تعاملات اجتماعی.

مقدمه

وفاق اجتماعی یکی از مباحث مهم و اساسی جامعه‌شناسی است، تعریف این مفهوم مانند مفاهیم دیگر علوم اجتماعی با مشکلات همراه است. جامعه‌شناسان در کل سه فرآیند عمومی و مرتبط با یکدیگر برای جامعه قائل‌اند. تجمع، تفکیک و پیوستگی یا انسجام (جهانیخشن، ۱۳۱۰، ص. ۶۰).

تعریف‌کردن وفاق اجتماعی منوط به تعریف‌کردن این سه فرآیند و همین‌طور مفاهیم هم‌خانواده‌ی وفاق اجتماعی است که همگی در یک شبکه به هم پیوسته قرار دارد. افراد یا کنشگران اجتماعی بر اثر متغیرهای اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، امنیتی و فرهنگی در کنار هم قرار دارد و یک تجمع انسانی را تشکیل می‌دهند ولی در این میان نیروهای مادی و معنوی و میل قدرت‌طلبی انسان‌ها و رقابت و تخصصی‌شدن امور و فعالیت‌های اجتماعی بین افراد یک جامعه باعث پراکنش میان آن‌ها شده است.

وفاق اجتماعی کارکردهای متعددی از خود بر جای می‌گذارد، باعث تثبیت نظام سیاسی خواهد شد، جامعه بدون وفاق از نظر سیاسی استعداد بیشتری برای هرج و مرچ یا تغییرات ناگهانی در نظام سیاسی دارد.

در جامعه‌ای که وفاق اجتماعی در سطح بالایی قرار دارد امکان پیش‌بینی رفتارهای اجتماعی و تعاوون و همکاری می‌سازد خواهد بود.

با توجه به جهانی‌شدن^۱ فرآیند پدیده‌های مختلف اجتماعی مثل اقتصاد و سیاست و ارتباطات جمعی و علوم و تکنولوژی برخی از جامعه‌شناسان تا آن‌جا رفته‌اند که مدعی حذف مقوله‌ی جامعه شده‌اند. اگر به شدت تحولات جاری جهان بنگریم می‌توانیم به اهمیت، کم و کیف و ماهیّت نظم برای هر کشوری پی ببریم. با عنایت به فرآیند جهانی‌شدن می‌توان به این نکته مهم و حساس پی برد که چگونه قلمروهای جغرافیایی جای خود را به اهمیت حد و مرزهای اجتماعی و فرهنگی سپرده است. حد و مرزی که دیگر توپ و تانک قادر به نگهداری آن نیست، بلکه ماهیّت و میزان به اصطلاح استحکام نظم اجتماعی است که می‌تواند به پاسداری و حفاظت از آن بپردازد (چلبی، ۱۳۸۵، ص. ۱۵۲).

عمده‌ترین مسئله در پژوهش حاضر شناسایی عواملی است که به نوعی می‌تواند در شکل‌گیری وفاق اجتماعی در بین دانشجویان دانشگاه خلخال مؤثر باشد. از این‌رو پژوهش حاضر با این فرض اساسی پیش می‌رود که عمدۀ متغیرهای عنوان‌شده در این تحقیق با

شكل‌گیری وفاق اجتماعی در بین دانشجویان دانشگاه خلخال رابطه معناداری دارد و هر کدام با شدت و ضعف می‌تواند در کاهش یا افزایش آن سهیم باشد.
با توجه به مطالب عنوان شده در بالا و با در نظر گرفتن اهمیت وجود وفاق در جامعه، پژوهش حاضر قصد دارد به این پرسش‌ها پاسخ دهد:

۱- با توجه به فرآیند عقلانی‌شدن و بسط آن در جامعه بنیان نظم در جوامع معاصر چیست؟

۲- نتایج وفاق اجتماعی چیست؟

۳- وفاق اجتماعی چگونه منجر به همبستگی اجتماعی خواهد شد؟

۴- آثار وفاق اجتماعی بر سایر متغیرهای اجتماعی چگونه است؟

۵- در شرایط ایجاد وفاق، مردم چگونه رفتار خواهند کرد؟

۶- تعمیم یافتن وفاق اجتماعی از چه عواملی متأثر می‌باشد؟

۷- تاثیر عوامل اجتماعی، فرهنگی، فرصت‌ها و همچنین تاثیر عوامل شخصیتی در این امر تا چه حد است؟

۸- آیا در زمینه‌ی وفاق اجتماعی تجربیاتی در کشورهای مختلف وجود دارد و چگونه و از چه راههایی موفق به این امر شده‌اند؟

پیشنهای تحقیق

۱- پژوهشی تحت عنوان عوامل مؤثر بر وفاق اجتماعی توسط خانم شهرناز صداقت‌زادگان در شهرستان اصفهان در سال ۱۳۷۸ صورت گرفته است که جامعه‌ی آماری ۶۲۶ نفر می‌باشد.

نتایج نشان داده است که عناصر خلاقیت و عام‌گرایی بیش از سایر شاخص‌ها می‌تواند بر وفاق اجتماعی مؤثر باشد. همچنین تحصیلات، فعالیت صنفی و مجموعه‌ی ارتباطات انسانی، استفاده از رسانه‌های ارتباط جمعی با وفاق اجتماعی رابطه معنی‌دار و مثبت دارد. در رابطه با قشر اجتماعی و وفاق، نتایج نشان داده است به میزانی که افراد متعلق به قشر بالا باشند رفتار وفاق‌آمیزتری خواهند داشت، بنابراین کاسته‌شدن از شکاف طبقاتی وفاق اجتماعی را تقویت می‌کند.

۲- پژوهشی توسط آقای محمدعلی زکی (بدون تاریخ) عضو هیأت علمی دانشگاه امام حسین (ع) بر روی ۲۰۰ نفر از دانشجویان دختر و پسر دانشگاه اصفهان صورت گرفته است. بر اساس پژوهش فوق و ترسیم مدل نظری، پیوند اجتماعی در خصوص بررسی میزان انسجام اجتماعی می‌توان به هفت مؤلفه توجه داشت:
وابستگی، تعهد، درگیری، باورها، سودمندی، شبکه‌های اجتماعی و خودکنترلی، ارتباط با گروه‌ها.

ابعاد هفتگانه‌ی مورد نظر بیانگر میزان انسجام اجتماعی است.

۳- طرح «بررسی آگاهی‌ها، نگرش‌ها و رفتارهای اجتماعی و فرهنگی که به سفارش شورای فرهنگ عمومی تدوین گردیده است»^(محسنی، ۱۳۸۲، ص ۳۶). فصلی را به موضوع بررسی پیوندهای نیروهای اجتماعی در ایران اختصاص داده است و متغیرهایی چون رازداری، انزوای اجتماعی، دوستیابی، اطاعت از قانون و اعمال زور و تاثیر این عوامل را در پیوندهای اجتماعی سنجیده است.

تحقیقی تحت عنوان بررسی عوامل مؤثر بر شکل‌گیری اعتماد اجتماعی در بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال توسط آقای ابازر رحیمی در سال ۱۳۸۴ صورت گرفته است. متغیرهای مورد بررسی، میزان تعهد، میزان مقبولیت، دگرخواهی و میزان تعاملات بر روی اعتماد اجتماعی بوده است.

نتایج به دست آمده نشان می‌دهد، میزان اعتماد اجتماعی با احساس تعهد درونی و امنیت اجتماعی تاثیر دارد. میزان اعتماد اجتماعی در بین مردان بیش از زنان می‌باشد. احساس ناامنی در بعد اقتصادی و فکری باعث بی اعتمادی می‌شود. عدم اعتماد اجتماعی به کاهش مشارکت‌های اجتماعی، دوری جستن از مکان‌های خاص، تغییر فعالیت‌های روزانه، منجر به انزوای اجتماعی می‌شود.

پیشنهای نظری

نظم اجتماعی

یکی از ارکان اصلی و بنیان وفاق، نظم اجتماعی است و حال نظریه‌ها و دیدگاه‌های مختلف را درباره‌ی نظم تحلیل می‌کنیم.

مسئله‌ی نظم اجتماعی در سطح خرد

عناصر اساسی سازنده‌ی جامعه در سطح خرد، فرد و تعامل است. از طریق تعامل‌ها، اجتماع یا گروه اجتماعی شکل می‌گیرد، یعنی سنگ بنای ما یا اجتماع تعامل است. با تشکیل ما، یا گروه است که می‌توان صحبت از انگاره‌های منظم و نسبتاً پایدار تعاملات نمود.

در سطح خرد به لحاظ تحلیلی دو عنصر فرد و تعامل و اثر ترکیبی آن‌ها یعنی ما هر سه دست‌اندرکار است. فرد از طریق نظام شخصیتی خود با جمع رابطه برقرار می‌نماید. شخصیت قطب‌های گوناگون دارد.

هوش، ظرفیت اجرا، هویت، تعهد، می‌توان به صورت تحلیلی چهار نوع عمدۀ تعامل را از هم تمیز داد، این چهار نوع عبارت است از: روابط مبادله‌ای، روابط قدرت، روابط گفتمانی و روابط اجتماعی بعد روابط اجتماعی که بعد محوری «ما»^۲ است تعاملات صورت می‌گیرند.

با تشکیل ما می‌توان از نوعی نظم اجتماعی خرد سخن گفت. این نظم اجتماعی همزمان در برگیرنده‌ی افراد، تعاملات و ما است. مایی که خود از دو عنصر افراد و تعاملات تشکیل شده است جهت حفظ ما و بالطبع حفظ الگوهای تعاملی، نظم اجتماعی خرد ما چهار بعد مواجه است.

۱- هم‌فکری مشترک، ۲- هم‌گامی مشترک، ۳- هم‌دلی مشترک، ۴- هم‌بختی مشترک.
اوئین ضرورت برقراری رابطه از هر نوع وجود نوعی نمادها و اطلاعات مشترک است. حداقل نوعی اطلاعات ارزشی و هنجاری مشترک نیز لازم است، بنابراین بدون حداقل مجموعه‌ای از نهادها، اطلاعات و ارزش‌های مشترک، پایداری نسبی تعاملات و مقابله تصویر نیست(چلبی، ۱۳۹۲، ص. ۱۹).

لذا یکی از مقتضیات نظم خرد، فراهم کردن حداقل هم‌فکری، درک مشترک و ارزشیابی مشترک نسبی است. در غیراین صورت، در صورتی هم‌فکری مشترک نباشد در سه عنصر یعنی «فرد»، «تعامل» و «ما» اختلال ایجاد می‌شود.

مشکل دوم نظم در سطح خرد، مسئله هماهنگی مشترک است، نظم اجتماعی نوعی سازش بیرونی را طلب می‌نماید. افراد در فرآیند یادگیری و جامعه‌پذیری در ارتباط با

محبظهای مختلف تجربیات منحصر به فرد کسب می‌کنند، بنابراین قابل تصویر است که افراد ضمن این که نفع مشترک دارند، هم‌زمان به طور نسبی و بالقوه حائز منافع متضاد بوده‌اند و برای بالفعل شدن تضاد منافع و حادشدن آن لازم است راه حلی پیدا شود به‌طوری‌که از طریق سازش بیرونی، عملًا به نوعی وحدت عمل و همگانی مشترک نایل آیند.

مسئله سوم نظم در سطح خرد مسئله همدلی متقابل و احساس تعلق مشترک است. خمیرماهی اصلی «ما» احساس تعلق افراد به یکدیگر و به ماست. فقدان حداقل نوعی همدلی و احساس تعلق مشترک یعنی نبودها و اضمحلال ما به من‌ها، در تحلیل نهایی پایه‌ی هر نظم عاطفه است (چلبی، ۱۳۷۵، ص ۲۱). آخرین شکل نظم اجتماعی در سطح خرد، هم‌بختی مشترک است، منظور از هم‌بختی مشترک نفع مشترک و اقبال مشترک است.

مسائل اجتماعی نظم در سطح کلان

در سطح کلان جامعه احتیاج به نظمی فراگیر دارد. به‌طوری‌که نظم کلان بتواند در برگیرنده‌ی نظم‌های متعدد در سطح خرد باشد. با تشدید فرآیند تفکیک^۳ به هر علت و به دنبال آن تکثیر گروه‌بندی‌های اجتماعی و اهمیت مسائل اجتماعی در سطح کلان افزایش می‌یابد. نظم اجتماعی در سطح کلان برای جوامعی که به نوعی تفکیک اجتماعی را تجربه کرده‌اند، به‌ویژه جوامع معاصر با چهار مسئله مواجه است. این چهار مسئله اساسی را چهار نظم کلان می‌نامیم که عبارت است از:

۱- تفاهم نمادی، ۲- تنظیم سیاسی، ۳- تنظیم اجتماعی، ۴- تعمیم ساختاری.
یکی از لوازم انسجام کلّ برای ماهای متعدد و متفاوت و افراد، تفاهم نمادی یا وحدت نمادی است، گروه‌ها در تعامل با یکدیگر احتیاج به منشأ و چهارچوب نمادی مشترک دارند، نظم کلان بالقوه با مشکل وحدت نمادی روپرداز است.

دومین شکل نظم در بعد سیاسی، تنظیم سیاسی یا به عبارتی نظارت بیرونی است. تنظیم سیاسی بسط ضرورت همگامی مشترک بین ماهها در سطح کلان است. با تشدید تفکیک اجتماعی و تکثیر ماهها در سطح کلان است. با تشدید تفکیک اجتماعی و تکثیر ماهها در

جامعه مسأله همگانی مشترک بین‌گروهی و درون‌گروهی حادتر می‌شود و این خود نظارت بیرونی را طلب می‌کند(چلیبی، ۱۳۹۲، ص ۲۲).

سومین نظم در بُعد کلان تنظیم اجتماعی است، پارسونز (۱۹۵۱) راه حل اساسی نظم اجتماعی را در نظام فرهنگی و هنجاری جامعه جستجو می‌کند، جامعه‌ای که با مجموعه کثیری از گروه‌های کوچک و بزرگ با مرزهای فرهنگی و هویت‌های متفاوت مواجه است با دو نوع تعامل مواجه است، تعامل بین‌گروهی و تعاملات درون‌گروهی، تعاملات درون‌گروهی عاطفی می‌باشد، گروه اجتماعی با تعاملات درونی خود ابراز وجود می‌کند و به نوعی حریم فرهنگی و هویت اجتماعی دست می‌یابد.

چهارمین شکل نظم کلان، تعمیم ساختاری است. از لحاظ تاریخی جامعه‌ای که به صورت یک اجتماع ساده از لفافه خارج شده است، عملاً با مسئله‌ی تغییر و تکامل نظم نیز مواجه است که امروزه به آن توسعه می‌گویند، تعمیم ساختاری در واقع مشکل تغییر نظم اجتماعی از دیدگاه توسعه‌ای است این مسئله‌ای است که برای جوامع معاصر به ویژه کشورهای در حال توسعه رشد، امروزه عمدۀ شده است(چلیبی، ۱۳۹۲، ص ۲۵).

نظریه‌ها و آرای دورکیم

برای دورکیم این پرسشن مطرح بود که چگونه و از چه طریقی مجموعه‌ای از افراد گرد هم جمع می‌شوند و مقوله‌ی پایدار و مستمرتر را شکل می‌دهند که جامعه نام می‌گیرد. در حالی که نیروهای متضاد و تقسیم‌کننده‌ی زیادی قادرند آن را از بین ببرد؟ بدین ترتیب دورکیم بر پیوستگی یا همبستگی^۴ اجتماعی تاکید کرده است.

مفهوم همبستگی دورکیم، تصویری از جامعه را ارایه می‌کند که در آن گروه‌ها و افراد به هم پیوسته‌اند و به طور منظم و الگوبندی شده و کمایش پیش‌بینی‌پذیر کنش متقابل می‌کنند. اساس این کنش متقابل، اخلاقیات^۵ یا مقررات اخلاقی است که مجموعه‌ای از قواعد و هنجارهایی می‌باشد که کردار انسان را راهنمایی و مهار می‌کند. وجود این هنجارها بدین معنی است که افراد مطابق با تعهدات خود به دیگران و به طور کلی با جامعه کنش متقابل دارند، از این رهگذر افراد از حقوق و میزان مشارکت خود در ایجاد

همبستگی اجتماعی شناخت پیدا می‌کنند، لذا اخلاقیات برای ایجاد همبستگی میان مردم ضروری است (چلبی، ۱۳۷۵، ص ۱۳).

کارکردگرایی ساختاری تالکوت پارسونز

به نظر کارکردگرایان ساختاری، جامعه با توافق اعضاپیش به هم پیوسته می‌شود. از دیدگاه آن‌ها جامعه‌ای که با زور به هم پیوسته شده باشد، جامعه به معنای واقعی نیست. کارکردگرایان ساختاری معتقدند که باید نظام فرهنگی مشترکی در جامعه وجود داشته باشد. باید مردم جهان، آن را اساساً به یک شیوه بنگرند این امر به آن‌ها اجازه می‌دهد که پیش‌بینی کنند که دیگران چگونه فکر و عمل خواهند کرد. یک جامعه زمانی استوار خواهد ماند که کنشگران با جهت‌گیری‌های مشترک عمل کنند. همین پایه‌بندی‌شان را در موقعیت‌های اجتماعی حفظ کنند.

به نظر کارکردگرایان ساختاری به هر روی اگر نیازی به اعمال زور خارجی بر کنشگران نباشد آن جامعه آرمانی است اما در صورتی که ضرورت نظارت خارجی پیش آید باید عوامل گوناگون نظارت اجتماعی را به کار برد (یان کرایب، ۱۳۸۵، ص ۵۹).

به نظر دورکیم در جوامع جدید زمینه‌ساز وفاق اجتماعی تقسیم کار اجتماعی و نیاز متقابل افراد به یکدیگر است این نیاز متقابل افراد به تخصص‌های گوناگون سبب می‌شود که افراد و گروه‌ها برای قواعد و ارزشیابی اخلاقی افراد و گروه‌های اجتماعی دیگر احترام قابل شوند و همین امر زمینه‌ساز همبستگی اجتماعی در جامعه‌های جدید است. این امر از نظر دورکیم برتر از همبستگی اجتماعی در جامعه گذشته است، زیرا در جوامع جدید نیاز متقابل افراد و گروه‌ها به تخصص‌هایی شود که هیچ فردی نتواند حتی اگر بخواهد به تنهایی زندگی کند. دورکهیم همبستگی جوامع جدید را ارگانیک می‌نامد.

زیمل

به نظر زیمل اشتباه است فکر کنیم که در جامعه‌ها وفاق و همبستگی وجود دارد یا تضاد. اگر با یک رهیافت دیالکتیکی به جامعه بنگریم در جامعه هم وفاق وجود دارد و هم تضاد (تبر، ۱۳۶۹، ص ۳۲۴).

به نظر او فرد اجتماعی شده پیوسته ارتباطی دوگانه با جامعه دارد از یکسو در جامعه عجین شده است و از سوی دیگر در برابر آن می‌ایستد.

از نظر زیمل ساده‌انگارانه است اگر نیروهایی را که به ستیز می‌انجامند منفی و نیروهایی را که به وفاق و همبستگی اجتماعی می‌انجامند مثبت انگاریم زیرا اجتماع همیشه نتیجه این هر دو نوع کنش متقابل است و هر دوی آن‌ها عناصری مثبت‌اند که به روابط اجتماعی ساختار و دوام می‌بخشنند(کوزر، ۱۳۶۸، ص ۲۵۵).

بنابراین با توجه به دیدگاه زیمل می‌توان گفت که تصور جامعه‌ای با وفاق و همبستگی اجتماعی کامل و عاری از هرگونه ستیزه اجتماعی غیرواقعی است.

تونیس

تونیس جامعه‌شناس آلمانی معتقد بود، اکنون زمان آن رسیده است که جامعه به شیوه معقول تجدید بنا گردد و چگونه می‌توان به آن تجدید بنا دست یافت؟ پاسخ تونیس این بود از راه اخلاقی که هوشیارانه مورد پذیرش قرار گیرد محتوى نظم اخلاقی جدید می‌تواند تشخیص نیاز همگانی به حکومتی مقدر و یا از طریق یک نیروی جدید بنام افکار عمومی و یا ترکیبی از این راه حل‌ها باشد(کوزر، ۱۳۶۹، ص ۳۷۵).

پاره‌تو

بدنظر پاره‌تو آن‌چه باعث همنوایی فرد با جامعه می‌شود نیاز به تأیید دیگران و اجتناب از نادیده انگاشته‌شدن توسط اعضای گروه است.

وقتی فرد قواعد متعارف و هنجارهای گروه را زیر پا می‌گذارد از سوی اعضای گروه کوششی به عمل می‌آید تا از طریق قانع کردن یا واداشتن آن رفتار ناهمانگ اصلاح گردد گرچه در ظاهر هر دو راه قانع کردن یا به زور واداشتن به یک نتیجه (همنوایی) می‌انجامند اما در باطن آثار متفاوتی دارند. تطابق اختیاری یک نیروی توافقی است ولی تطابق تحمیلی اغلب موجب برانگیختن مقاومت با عکس العمل متقابل می‌شود. و یک نیروی ستیز نیز به شمار می‌رود(پاره‌تو، ۱۳۷۳، ص ۱۱۸-۱۲۷).

گاهی اوقات مدل‌های خاصی از مو یا لباس صرفاً به خاطر این‌که نشان‌دهنده تعارض و ستیزه پیروان آن‌ها با جریان غالب است، شایع می‌شود و حتی با لجاجت از آن پیروی می‌گردد.

پارک

مشکلات و آشفتگی‌هایی که جامعه آمریکا در قرن بیستم با آن‌ها دست به گردیدن بوده، زمینه طرح نظریه‌های مختلفی از سوی جامعه‌شناسان آمریکایی شده است. این مشکلات به طور عمده ناشی از رشد سریع شهرنشینی و صنعتی‌شدن این سرزمین بوده است. در جامعه آمریکا که سرمایه‌داری با تمام قوا رشد می‌کرد (رقابت) یکی از فرآیندهای عمده زندگی اجتماعی به شمار می‌رفت. حال سؤال اصلی این است که چگونه می‌توان عنصر رقابت را زیر نظر یک نظام اخلاقی نوین که توانیس آنرا وفاق می‌نماید قرار داد. به‌نظر پارک پاسخ این سؤال در گرو فهم فراگردهای اصلی اجتماعی است. پارک چهار فراگرد اجتماعی اصلی را بازشناخته است:

رقابت، کشمکش (تضاد)، توافق و همنگی. به‌نظر پارک (رقابت یک صورت بنیادی و عام کنش متقابل اجتماعی است). این نوع عمل متقابل بدون درگیری است. رقابت می‌تواند میان انسان‌ها برای بدست آوردن کالاهای ارزش‌های مطلوب صورت گیرد، بی‌آن‌که هر یک از واحدهای فردی از رقیبانش آگاهی داشته باشد (کوزر، ۱۳۶۹، ص ۴۷۷). اما همین که افراد از مراد یکدیگر آگاهی می‌یابند و در می‌یابند که مراد آن‌ها از فعالیتشان با یکدیگر اصطکاک دارد، رقابت تبدیل به تضاد و ستیزه می‌شود. در این هنگام رقابت ناآگاهانه به کشمکش آگاهانه تبدیل می‌شود و رقیبان یکدیگر را به عنوان رقیب یا دشمن باز می‌شناستند.

علاوه بر عنصر آگاهی، تفاوت‌های دیگر بین رقابت و تضاد (ستیزه) این است که رقابت کلی و دائمی است و تضاد شخصی و موقت.

توافق فرآیندی است که بر فروکش کردن تضادها دلالت می‌کند و زمانی پدید می‌آید که روابط بالادست و فرودست موقتاً ثبیت شده باشد و از طریق قوانین و آداب و رسوم

تحت نظارت درآمده باشد، در فرآگرد توافق، تنافع میان عناصر دشمن موقتاً تعدیل می‌شود و کشمکش به عنوان یک کنش آشکار از میان می‌رود (همان منبع، ص ۴۷۸). از نظر پارک توافق مانند همه ابزارهای کنترل اجتماعی، شکننده است و به آسانی از هم فرو می‌پاشد. به بیان دیگر توافق و سامان اجتماعی به هیچ وجه پدیده‌ای طبیعی نیستند، بلکه سازگاری‌های موقتی‌اند که در صورت شعله‌ورشدن تضادها، این توافق و سامان ممکن است یکباره در هم شکند.

اما برخلاف توافق، همنگی، فرآگردی از درهم‌آمیختگی و درهم‌فرورفتگی است که طی آن اشخاص و گروه‌ها خاطرات، احساسات و رویکردهای اشخاص دیگر را از آن خود می‌سازند و با سهیم‌شدن در تجربه و تاریخ دیگران با آن‌ها در یک فرهنگ عجین می‌گردد (همان منبع، ص ۴۷۸-۴۷۹). البته به دست‌آمدن همنگی به معنای آن نیست که تفاوت‌های فردی دیگر ریشه‌کن شده‌اند یا رقابت و کشمکش برای همیشه از بین رفته‌اند، بلکه تنها به این معنی است که وحدت در تجربه و اشتراک در جهت‌گیری نمادین به آن درجه رسیده است که یک نوع اشتراک در منظور و عمل پدیدار گشته است.

اعتماد

اعتماد^۹ بنیادی‌ترین نگرشی است نسبت به خود و دنیای پیرامون که رفتار و اعمال‌ها را متأثر می‌سازد و موجب تقویت تفکری می‌گردد که افراد جهان قابل اعتماد هستند. گیدنز از اعتماد به عنوان امیت هستی‌شناختی یاد می‌کند. منظور از امیت هستی‌شناختی اطمینانی است که اغلب موجودات انسانی از پیوستگی و استمرار هویت خود و محیط‌های اجتماعی و مادی اطراف خود دارند. به اعتقاد گیدنز امیت هستی‌شناختی یک پدیده‌ی شناختی نیست، بلکه یک پدیده‌ی احساسی است و در ناخودآگاه ریشه دارد. به اعتقاد وی برای رسیدن به اعتماد باید مراحل جامعه‌پذیری طی شود.

دو نوع اعتماد وجود دارد: ۱- اعتماد بین‌شخصی که نوعی از اعتماد است که در روابط چهره به چهره خود را نشان می‌دهد این شکل از اعتماد مواعظ ارتباطی را مرفوع می‌سازد و با کاستن از حالت دفاعی، بسیاری از تعاملات مؤثر را موجب می‌شود.

۲- اعتماد تعمیم‌یافته: اعتماد عام یا اعتماد تعمیم‌یافته را می‌توان داشتن حسن ظن نسبت به افراد جامعه جدای از تعلق آن‌ها به گروه‌های قومی و قبیله‌ای تعریف نمود. تعریف فوق بیانگر چند نکته‌ی اساسی است. این نوع اعتماد چندین مشخصه دارد که آن را از اعتماد بین‌فردي مجزاً می‌کند: ۱- مرزهای خانوادگی، همسایگی، قومی و محلی را در می‌نوردد و در سطح ملی گسترش مطرح است. ۲- پدیده‌ی نسبتاً جدیدی است که همواره با شکل‌گیری دولت‌های مدون، یا دولت - ملت مطرح است. ۳- لازمه‌ی همکاری و مشارکت میلیون‌ها شهروندی است که جوامع پیچیده و مدون امروزی را تشکیل می‌دهند (امیرکافی، ۱۳۸۰، ص. ۱۱).

روش‌شناسی تحقیق

نوع تحقیق پیمایشی از نوع همبستگی بوده است و برای جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه که پس از تعریف و انتخاب معرف‌های مناسب برای هر یک از متغیرها، در قالب گویه‌ها و سؤال‌هایی که بر مبنای مقیاس طیف لیکرت تنظیم شده و مورد استفاده قرار گرفته است. شیوه‌ی نمونه‌گیری خوش‌های می‌باشد به دلیل ناهمگونی جامعه آماری مناسب‌ترین روش می‌باشد. حجم نمونه انتخابی ۲۶۸ نفر است که از جامعه آماری به تعداد ۲۷۰۰ نفر از میان دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال در سال تحصیلی ۱۳۸۷ گرینش شده‌اند در این پژوهش واحد تحلیل فرد می‌باشد. متغیرهای مورد استفاده در تحقیق حاضر عبارت است از:

متغیر وابسته: وفاق اجتماعی (منظور از وفاق اجتماعی توافق بر سر مجموعه‌ای از ارزش‌ها و باورها است که حاصل آن ایجاد انرژی عاطفی است و این انرژی عاطفی است که می‌تواند اساس یک زندگی اجتماعی مثبت را تشکیل دهد).

متغیرهای مستقل: امنیت اجتماعی (امنیت اجتماعی دلالت بر مجموعه‌ی سیاست‌ها و راه‌کارهایی دارد که هدف آن‌ها ایجاد اطمینان خاطر اوّلیه و نسبی برای افراد در مواجهه با رخدادهای مختلف برهم‌زننده‌ی آرامش و اطمینان خاطر آن‌ها در جامعه می‌باشد)، تعامل اجتماعی (تعامل اجتماعی مفهومی است که به شیوه، میزان، شدت و به طور کلی انواع گوناگون کنش و واکنش بین انسان‌هایی که در یک گروه یا جامعه سروکار دارند، اطلاق می‌شود)، وسائل ارتباط جمیعی (منظور از وسائل ارتباط جمیعی همه وسائل ارتباطی

گنجانده شده در مفهوم این عبارت مثل رادیو، تلویزیون، روزنامه و اینترنت می‌باشد که مورد استفاده‌ی آحاد افراد جامعه بوده است و با ارایه برنامه‌های مختلف توان تغییر در نحوه‌ی زندگی و سلایق آن‌ها را در همه زمینه‌ها دارد)، اعتماد اجتماعی (اعتماد اجتماعی را می‌توان داشتن حسن ظن فرد نسبت به سایر اعضای جامعه تعریف کرد).

تعریف عملیاتی

متغیرهای تحقیقی

۱- متغیر وابسته: وفاق اجتماعی

این متغیر در سطح سنجش رتبه‌ای و به شکل طیف لیکرت و به صورت ترجیح منافع دیگران بر منافع خود، احساس مسؤولیت در مقابل دیگران، انجام کارها به صورت دسته‌جمعی، آشنایی با زبان و فرهنگ اقوام دیگر و هم‌زبان شدن با آن‌ها.

۲- متغیرهای مستقل

امنیت اجتماعی: جلوگیری از وقوع جرایمی مثل دزدی، مزاحمت . . . به هنگام مشاهده، به راحتی در مورد مسایل مختلف کشوری اظهار نظر کردن و احساس نگرانی در موقع خرید کردن.

تعامل اجتماعی: تفاهم با دوستان، احوال پرسی از دیگران.

وسایل ارتباط جمعی: تاثیر تلویزیون بر روحیه‌ی همبستگی، نقش رسانه‌های ملی و محلی در افزایش یا کاهش همبستگی قومی.

اعتماد اجتماعی: همه به فکر زندگی خودشان هستند، در دنیای امروز به کمتر کسی می‌توان اعتماد کرد، به همه می‌توان اعتماد کرد، به دوستان، خانواده خود اعتماد دارم.

نتایج و یافته‌های تحقیق

نتایج به دست آمده بر مبنای فرضیه‌ها اراه می‌گردد:

جدول شماره (۱):

متغیر مستقل متغیر وابسته	نوع رابطه بین متغیرها					
	سن	امنیت اجتماعی	تعاملات اجتماعی	وسائل ارتباط جمعی	متغیر	نوع رابطه بین متغیرها
وقاچ اجتماعی	-۰/۲۶۲	-۰/۰۹	-۰/۰۰	-۰/۰۰	سلح معناداری	
	-۰/۰۱	-۰/۱۱۶	-۰/۰۱۵	-۰/۲۵۸	ضریب همبستگی	
	۳۶۸	۳۶۸	۳۶۸	۳۶۸	تعداد مشاهدات	

اوّلین فرضیه ارایه شده وجود رابطه بین سن و وفاق اجتماعی در بین دانشجویان می‌باشد که مطابق با نتایج به دست آمده از آزمون پرسنون رابطه‌ای بین این دو متغیر وجود ندارد ($.sig=۰/۲۶۲$).

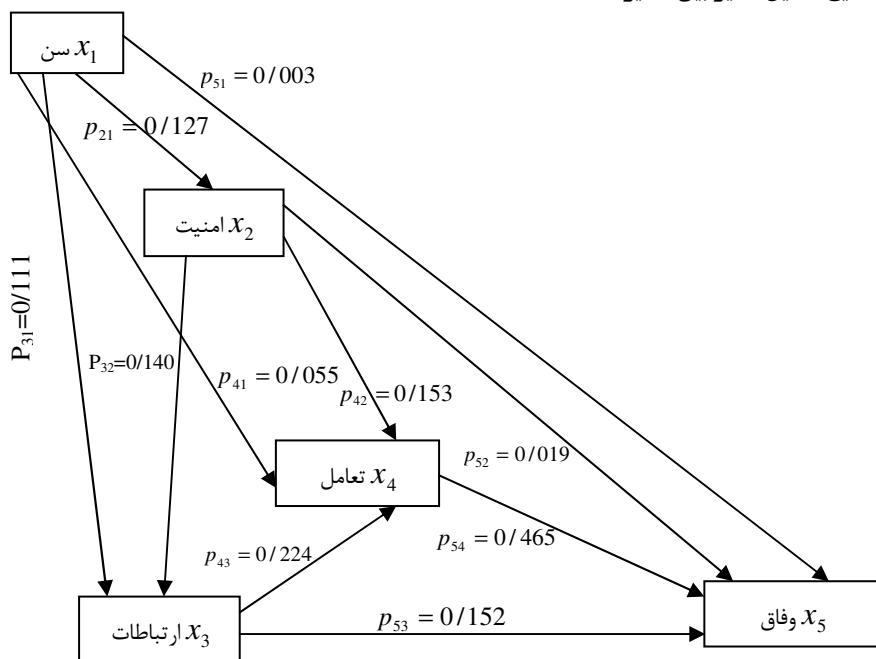
دوّمین فرضیه ارایه شده وجود رابطه بین وسائل ارتباط جمعی و وفاق اجتماعی در بین دانشجویان می‌باشد که مطابق با نتایج به دست آمده از آزمون پرسنون رابطه‌ای معنادار بین این دو متغیر وجود دارد ($.sig=۰/۰۰$).

سومین فرضیه ارایه شده وجود رابطه بین امنیت اجتماعی و وفاق اجتماعی در بین دانشجویان می‌باشد که مطابق با نتایج به دست آمده از آزمون پرسنون رابطه‌ای بین این دو متغیر وجود ندارد ($.sig=۰/۰۹$).

چهارمین فرضیه ارایه شده وجود رابطه بین تعاملات اجتماعی و وفاق اجتماعی در بین دانشجویان می‌باشد که مطابق با نتایج به دست آمده از آزمون پرسنون رابطه‌ای معنادار بین این دو متغیر وجود دارد ($.sig=۰/۰۰$).

پنجمین فرضیه ارایه شده وجود رابطه بین جنسیت و وفاق اجتماعی در بین دانشجویان می‌باشد که مطابق با نتایج به دست آمده از آزمون تفاوت میانگین رابطه‌ای بین این دو متغیر وجود ندارد ($.sig=۰/۵۰۱$).

نتایج تحلیل مسیر بین متغیرها

جدول شماره (۲): تأثیر مستقیم و غیرمستقیم ارتباطات (x3) بر وفاقد اجتماعی

ضریب	مسیر	نوع اثر
-/۱۵۲	$X_3 \rightarrow X_5$	مستقیم
(-/۲۴) × (-/۴۶۵) = -/۱۰۴	$X_3 \rightarrow X_4 \rightarrow X_5$	غیرمستقیم
-/۲۵۶		مجموع اثر

جدول شماره (۳): تأثیر مستقیم و غیرمستقیم ارتباطات (x1) بر وفاقد اجتماعی

ضریب	مسیر	نوع اثر
-/۴۶۵	$X_4 \rightarrow X_5$	مستقیم
-	-	غیرمستقیم
-/۴۶۵		مجموع اثر

در این مدل مقدار R^2 (ضریب تعیین) طبق جدول Model Summary ۰/۲۷۹ درصد می‌باشد یعنی ۰/۲۷۹ درصد متغیر وابسته توسط این چهار متغیر مستقل تبیین شده است که باقی‌مانده آن به عنوان ضریب خطأ است که با e^2 نشان می‌دهند.

$$R^2 = 1 - e^2$$

$$0/279 = 1 - e^2 \Rightarrow e^2 = 0/721$$

جدول شماره (۴)

متغیر مستقل	سن	امنیت	ارتباطات	عامل
وفاقد اجتماعی	-/۰۱۳	-/۱۲۵	-/۲۵۶	-/۴۶۵

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی عوامل مؤثر بر شکل‌گیری وفاق اجتماعی در بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی بود، با توجه و استناد به ادبیات تحقیق، متغیرهای اعتماد اجتماعی، تعاملات اجتماعی، میزان استفاده از وسایل ارتباط جمعی، سن، جنس به عنوان متغیرهای مؤثر بر وفاق اجتماعی در این بررسی آزمون تجربی گردید.

در بررسی فرضیه‌های پژوهش معلوم می‌شود که ارتباط معنی‌داری بین میزان وفاق و سن وجود ندارد. گرایش به وفاق در هر دو یکسان است.

همچنین یافته‌ها نشان می‌دهد که رابطه‌ای بین میزان وفاق و جنس وجود ندارد. در فرضیه‌ی مربوط به میزان احساس اعتماد اجتماعی و وفاق اجتماعی یافته‌ها نشانگر آن است که احساس اعتماد در حد متوسط در بین پاسخگویان وجود دارد. در این تحقیق رابطه معنی‌داری بین میزان احساس امنیت اجتماعی و وفاق دیده نشد. در فرضیه مربوط به میزان استفاده از وسایل ارتباط جمعی و وفاق می‌توان گفت که اطلاعات به دست آمده از جدول نشان می‌دهد که بین میزان استفاده از وسایل ارتباط جمعی و وفاق رابطه معنی‌داری وجود دارد. در فرضیه‌ی مربوط به میزان تعامل اجتماعی و وفاق می‌توان با استفاده از جدول فوق دریافت که بین میزان تعامل اجتماعی و وفاق اجتماعی ارتباط معنی‌داری وجود دارد.

پیشنهادها

با توجه به این‌که وفاق اجتماعی یکی از نیازهای ضروری جامعه‌ی ماست و جامعه‌شناسان برای ایجاد نظم به اهمیت آن پرداخته‌اند، لازم است هر اقدامی که باعث ایجاد و قوام آن می‌شود به آن همت گماشته شود.

همه‌ی عواملی که باعث بالا رفتن سطح مشارکت و تعاملات اجتماعی آنان می‌شود تقویت می‌شود باید با ایجاد آگاهی در زمینه‌ی اقوام و ملل گوناگون هرگونه پیش‌داوری‌هایی را که باعث اختلاف می‌شود، از بین برد، با تقویت شبکه‌های محلی و رسانه‌های جمعی و ارتباطات خودبازاری جوانان را تقویت کرد. پایه‌های شکل‌گیری وفاق از خانواده شروع می‌شود به سایر عناصر ساختاری جامعه تسری پیدا می‌کند. احساس امنیت اجتماعی از شاخص‌های وفاق اجتماعی می‌باشد بایستی به این امر نیز در جامعه بها

داده شود. از جمله نیازهای مهم جامعه احساس امنیت در سطوح مختلف است با توجه به نتایج آزمون‌ها به این امر مهم‌پی می‌بریم که هر دو جنس (زن و مرد) گرایش یکسانی نسبت به شکل‌گیری وفاق اجتماعی دارند و نمی‌توان در این مورد پیش‌داوری کرد.

زیرنویس‌ها

1- Globalization	2- We	3- Differentiation	4- Solidarity
5- Morality	6- Barhen		

منابع

- ۱- امیر-کافی، مهدی. اختصار اجتماعی و عوامل مؤثر بر آن؛ نمایه پژوهش. شماره ۱۸۰. ۱۳۸۰.
- ۲- آردون، رمون. مراحل اساسی اندیشه در جامعه‌شناسی. ترجمه: باقر پرهاشم. تهران: نشرکت سهامی انتشار. ۱۳۵۶.
- ۳- کوزرباویس، زندگی و اندیشه بزرگان جامعه‌شناسی. ترجمه: محسن ثلاثی. تهران: انتشارات علمی. ۱۳۶۹.
- ۴- پاره‌نو، لوپر زندگی و اندیشه بزرگان جامعه‌شناسی. ترجمه: توسلی و دیگران. تهران: انتشارات قومی. ۱۳۷۳.
- ۵- جهانبخش، داریوش. فصلنامه مطالعاتی راهبردی. شماره ۶۰-۵. ۱۳۸۰.
- ۶- جلیلی، مسعود. جامعه‌شناسی نظری. تهران: نشری. چاپ دوم: ۱۳۷۵.
- ۷- جلیلی، مسعود. تحلیل اجتماعی در فضای کشت. تهران: نشری. چاپ اول: ۱۳۸۰.
- ۸- جلیلی، مسعود. نامه علوم اجتماعی. شماره ۳. ۱۳۷۲.
- ۹- ریتزر، جرج. نظریه‌های جامعه‌شناسی در دوران معاصر. ترجمه: محسن ثلاثی. تهران: انتشارات علمی. چاپ هفتم: ۱۳۸۲.
- ۱۰- فوکو، مارک. انسیس. پایان نظری، ترجمه: غلامحسین توسلی. تهران: انتشارات جامعه ایرانیان. چاپ اول: ۱۳۷۹.
- ۱۱- کلمن، جیمز ساموئل. بنیادهای نظریه‌ی اجتماعی. ترجمه: صبوری. تهران: نشری. چاپ اول: ۱۳۷۷.
- ۱۲- کراوب، یان. نظریه‌ی اجتماعی مدرن. ترجمه: عباس مختار نشر آگاه. چاپ چهارم: ۱۳۸۲.